

I

La uten harm oss skilles nu. Gud leder
dine skrit. Rok mig til avsked da
din mund jeg kysset har saa titt.

II

Du lærte mig hvad livet hoer. Det var
en drøm om dig et eventyr et baereregn, et
bølge skyl mat kyst.

III

La lykkens salter følge dig. La
lyset paa din vei men ett jeg sier glem
mig ei jeg glemmer aldrig dig.

III

Har takk for hver en deilig dag og
hver en deilig stund og & likede stunde
tro mig dag jeg bærer intet nag.

amen

- 4 -

skulle ham til sig og sagde som saa, saa
som vi lever du aldrig skal faa. En
adoms datter det s'vmer sig ei og efter
en vilje du rette skal dig.

- 5 -

Kjæreste fader tilster du mig ei, at egte
ene der staar til min hu. Av piker
er der den dyktigste sjel, og for i mig
mekter bekk eder vel.

- 6 -

Med mot himmelen vedder st' blik, han
alode ei men saa sakte han gikk. Op paa
it kommer slog døren i laar, saa skrev han
et brev som til slutning lød saa.

- 7 -

Kjæreste moder, og strengeste far, jeg nu
ed eder en avsked vil fa. Thi eders Gine öron
er tiluikt for mig og Gud, og min
time mit er tidslugt.

- 8 -

Brevet var ferdig, og lukket igjen som